Dosarul nr. 4r-3567/23 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
4-22142883-02-4r-12092023 Judecător Tatiana Postolachi

D E C I Z I E

07 aprilie 2025 mun. Chișinău
Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială
Judecători: Igor Chiroșca și Eugeniu Beșelea

examinând în şedinţă de judecată, în lipsa părților, recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, Cristina Apostol împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26.07.2023, în cauza contravențională în privința lui Dabija Roman, intentată în temeiul art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

C O N S T A T Ă:

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 519825 din 26.09.2022, întocmit de către agentul constatator al INSP al IGP – Corina Costișanu, s-a stabilit că, la data de 26.06.2022, ora 18:32, deplasându-se în mun. Chișinău, bd. Decebal (Jumbo), la volanul mijlocului de transport de marcă Mercedes de model E200 cu n/î *****, cet. Roman Dabija nu a cuplat centura de siguranță, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

La data de 29.09.2022. în conformitate cu art. 395 și art. 36 alin. (2) Cod Contravențional, cauza contravențională în privința lui Roman Dabija a fost expediată spre examinare conform competenței în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26.07.2023, Roman Dabija, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravenţional. S-a încetat procesul contravențional pornit în privința lui Roman Dabija în baza art. 235 alin. (1) Cod Contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție. S-a respins propunerea DP mun. Chișinău cu privire la aplicarea prevederilor art. 36 alin. (2) Cod contravențional în privința cet. Roman Dabija, ca fiind nefondată.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, agentul constatator din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, Cristina Apostol a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului s-a indicat că, de către agentul constatator au fost respectate toate normele procesuale și materiale cu privire la constatarea contravenției, nefiind încălcate drepturile procesuale ale contravenientului. Menționează că, vinovăția contravenientului în cele incriminate a fost dovedită pe deplin.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziţiei generale din art. 471 alin.1 Cod contravenţional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal constată că recursul urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) din Codul contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În fapt, reieșind din materialele cauzei se reține că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 519825 din 26.09.2022, întocmit de către agentul constatator al INSP al IGP – Corina Costișanu, s-a stabilit că, la data de 26.06.2022, ora 18:32, deplasându-se în mun. Chișinău, bd. Decebal (Jumbo), la volanul mijlocului de transport de marcă Mercedes de model E200 cu n/î *****, cet. Roman Dabija nu a cuplat centura de siguranță, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 235 alin. (1) Cod contravențional.

La data de 29.09.2022. în conformitate cu art. 395 și art. 36 alin. (2) Cod Contravențional, cauza contravențională în privința lui Roman Dabija a fost expediată spre examinare conform competenței în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26.07.2023, Roman Dabija, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravenţional. S-a încetat procesul contravențional pornit în privința lui Roman Dabija în baza art. 235 alin. (1) Cod Contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție. S-a respins propunerea DP mun. Chișinău cu privire la aplicarea prevederilor art. 36 alin. (2) Cod contravențional în privința cet. Roman Dabija, ca fiind nefondată.

Potrivit art. 473 Cod de procedură penală,

(1) După examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) respinge recursul şi menţine hotărîrea atacată dacă recursul: a) este tardiv; b) este inadmisibil; c) este nefondat;

2) admite recursul, casînd hotărîrea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii:

a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului contravenţional în cazurile prevăzute la art.441;

b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului;

c) dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanţei de judecată, privind citarea obligatorie a părţilor, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

Colegiul penal subliniază că, din conținutul recursului depus de către agentul constatator, ultimul își exprimă nemulțumirea cu soluția instanței de fond de încetare a procesului contravențional în privința lui Roman Dabija, soluție care, este favorabilă contravenientului.

Respectiv, reieșind din conținutul art. 473 alin. 2 Cod contravențional, odată fiind admis recursul agentului constatator, instanța de recurs, indiferent de solicitarea agentului constatator, poate adopta doar două soluții, și anume: de rejudecare a cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri sau de remitere a cauzei la rejudecare în prima instanță.

Însă, nici una din cele două soluții legale nu este aplicabilă prezentei spețe, or: 1) adoptarea unei noi hotărâri de instanța de recurs este imposibilă deoarece înrăutățește situația contravenientului (ceea ce, dezactivează art. 473 alin. 2 lit. b) Cod contravențional); 2) dispunerea rejudecării cauzei în primă instanţă este imposibilă deoarece în recurs nu se invocă necesitatea administrării de probe suplimentare, incompatibilități sau erori grave de procedură (ceea ce, dezactivează art. 473 alin. 2 lit. c) Cod contravențional).

Colegiul penal menționează că, de principiu, în ipoteza în care agentul constatator invocă în cererea de recurs aspecte de procedură, care formal se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute de art. 466 Cod contravențional, aceasta nu înseamnă că, de drept, recursul agentului constatator devine automat pasibil de a fi admis, deoarece: 1) art. 471 alin. 4 Cod contravențional obligă instanța să se pronunțe doar asupra motivelor esențiale invocate în recurs; 2) interpretarea sistemică a art. 466 și 470 Cod contravențional, impune concluzia că, în majoritatea cazurilor, temeiurile de recurs pot fi invocate doar în favoarea contravenientului; 3) art. 473 alin. 2 Cod contravențional prevede limitativ și exhaustiv soluțiile instanței de recurs în cazul în care prima instanță a adoptat o hotărâre în favoarea contravenientului.

Nu în ultimul rând, Colegiul penal notează că, de principiu, în ipoteza în care agentul constatator invocă în cererea de recurs aspecte de drept material asupra circumstanțelor de fapt, care formal se încadrează în temeiurile de recurs prevăzute de art. 466 Cod contravențional, urmează a fi reținut că, în contextul în care art. 374 alin. 3 din Codul contravențional, statuează că normele Codului de procedură penală se aplică subsidiar procedurii contravenționale, aplicabile speței sunt art. 434 și 448 din Codul de procedură penală, care prevăd expres că instanța de recurs verifică doar legalitatea şi/sau temeinicia hotărârii atacate.

Pe cale de consecință, Colegiul penal reiterează că, odată ce, în procedura contravențională nu este prevăzută calea de atac „apelul”, iar instanța de fond a dat apreciere circumstanțelor de fapt, și a soluționat toate chestiunile indicate la art. 458 alin. 1 Cod contravențional, instanța de recurs nu este în drept să pună la îndoială soluția adoptată, decât doar în cazul în care instanța de fond a depășit vădit limitele temeiniciei și/sau legalității la aprecierea probelor și adoptarea soluției. În caz contrar, recursul ordinar în procedura contravențională, s-ar transforma într-un apel ordinar din procedura penală, ceea ce este inadmisibil.

Cu referire la prezenta speță, Colegiul penal constată că, temeiurile de fapt și de drept invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanța de fond, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor şi circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza hotărârii de încetare a procesului contravențional, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei, soluția adoptată având puterea lucrului judecat.

În acest context Colegiul penal, concluzionează că, temeiurile de casare invocate în recurs, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz, astfel că recursul urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat.

Conducându-se de prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului național de securitate publică, Cristina Apostol.

Se menține fără modificări hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26.07.2023, prin care Roman Dabija a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 235 alin. (1) Cod contravenţional. S-a încetat procesul contravențional pornit în privința lui Roman Dabija în baza art. 235 alin. (1) Cod Contravențional, în legătură cu expirarea termenului de prescripție. S-a respins propunerea DP mun. Chișinău cu privire la aplicarea prevederilor art. 36 alin. (2) Cod contravențional în privința cet. Roman Dabija, ca fiind nefondată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Alexandru Spoială

Judecători: Igor Chiroșca

Eugeniu Beșelea